

Flertallets og Finansministerens Ændringer gælde. For det første have vi under Nr. 108 ændret Undtagelsesbestemmelsen om Klædningsstykker af Trikotage, saaledes at den bestaaende Frihed for Forarbejdningstillæg paa Klædningsstykker af Trikotage vævet af Alenvarer opretholdes. Dernæst have vi under Nr. 109 gjort Filt til Skibsforhudning og Tagbeklædning, der af Regeringen var foreslaaet til 1 $\frac{1}{2}$ Øre pr. Kg., toldfri. Under Nr. 110 er Jutevoksdug, der nu for den allerstørste Dels Vedkommende bærer 25 Øres Told og af Regeringen var foreslaaet sat til 10 Øre, nedsat til 9 Øre. Dette hænger sammen med en anden Ændring til Løbe-Nr. 119, om Jutelærred, som nu bærer 8 $\frac{1}{3}$ Øre eller 25 Øre, og som af Regeringen var foreslaaet til 8 Øre, men som af os er nedsat til 7 Øre baade af Hensyn til denne Vares meget almindelige Benyttelse til Emballagemateriale — det er de saakaldte Hessians —, og ogsaa fordi Tolden paa Jutegarn af Regeringen var foreslaaet nedsat saa væsentlig, nemlig til 6 Øre, hvorved der kunde opstaa Mulighed for at skabe en ny toldbeskyttet Industri her i Landet til Skade for de fiskale Interesser, og som alligevel vilde udnytte Tolden overfor Forbrugerne. Kokosgarn, som er et ret almindeligt benyttet Raamateriale, er gjort toldfrit; det var foreslaaet til 2 Øre. Under Nr. 150 have vi foreslaaet simple Gulvtæpper og Tøjer af vegetabiliske Stoffer førte tilbage til den lavere Sats ligesom efter Folketingets Forslag, den lavere Sats, som gælder for de groveste Arter af ubleget Lærred af vegetabiliske Stoffer. Under Nr. 153 har Finansministeren foreslaaet Hatte og Huer af Trikotage førte ned fra 2 Kr. 40 Øre til den almindelige Trikotagetold, som er 80 Øre plus 50 pCt., d. v. s. 1 Kr. 20 Øre; det er jo en ret betydelig Sats.

Vi komme saa til en særlig interessant Post, Nr. 156. Det er de noksom bekendte hvide Gardiner. Som det høje Ting vil vide, er der neppe nogen Post i vor Toldlov, som er bleven belyst saa indgaaende som denne. Det skyldtes, at vi den Gang vare saa heldige i vor Midte at have en Fabrikant, der nød godt af en ualmindelig høj Toldbeskyttelse, men som ønskede for en Gangs Skyld at paavise,

hvor urimelig en Toldbeskyttelse der kunde florere her i Landet. Det var Folketingets tidligere Ordfører i Toldspørgsmaalet, Grosserer Køedt. Denne Told har Regeringen nedsat ret klækkeligt. Den er nu 2 Kr. pr. Kilo, Regeringen har nedsat den til 1 Kr. 50 Øre, men Flertallet har ikke ment at burde nøjes hermed; Regeringen har været enig heri, og vi ere gaaede ned til det, som Folketinget stemte for i 1897, 1 Kr. 30 Øre. Den nuværende Told er her ganske overordentlig høj. Det er en Vare, der varierer meget stærkt efter Værdien, og Tolden bevæger sig efter de i sin Tid foretagne Undersøgelser mellem 20 og 80 pCt. af Værdien, og efter en Række typiske Eksempler, vi undersøgte i Toldkommissionen, var det gennemsnitlig ca. 45 pCt. Disse Tal maa i øvrigt nu nedsættes noget efter Forandringer i Forholdene, men dog ikke meget. Tolden virker for de billigere Stoffers Vedkommende absolut som Indførselsforbud, noget, som ogsaa viser sig derved, at medens der jo ellers er meget betydelig Stigning i Udbyttet af Manufaktur-tolden, finder denne Stigning ikke Sted her. I 1890—94 var det 83,000 Kr., der indkom for klare, mønstrede, aabne Varer samt Possement- og Knapmagerarbejder, men nu er det kun 70,000 Kr. efter det sidste Gennemsnit. Forholdet blev jo meget klart illustreret af Grosserer Køedt den Gang, idet han fremlagde alle Oplysninger vedrørende Fabrikationen. Hans Fabrik beskæftigede den Gang 23 Personer, der havde en aarlig Arbejdsindtægt af 20,500 Kr., og som tilvirkede 80,000 Pund Gardiner. For disse 80,000 Pund Gardiner skulde Staten, hvis de vare blevne indførte fra Udlandet, have oppebaaret 80,000 Kr. i Told, medens Staten heraf kun fik 8,000 Kr., som indkom ved Tolden paa Raa- og Hjelpestoffer til Fabrikationen, men ikke de 72,000 Kr. Og han paaviste endvidere, hvorledes de 72,000 Kr. for den allerstørste Dels Vedkommende simpelthen bleve borte paa Vejen, idet de ikke gik i Fabrikantens Lomme, og da den største Del af Beskyttelsen var udnyttet, blev det heller ikke Forbrugerne, der fik Gavn deraf. Hvor det da blev af, spørges der. Ja det gik derhen, hvor saa meget andet gaar hen under den nu bestaaende Told-